

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Constitutio De Largitione Mvnervm vtriusque sexus Regularibus interdicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Anno à Natiuitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo primo. Indictione quarta, die verò vigesima octaua Mensis Maij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XIII. Anno primo, Retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valuis Basilicarum Principis Apostolorum de Vrbe, & S. Iohannis Lateranen. necnon Cancellariæ Apostolicæ, & Aciei Campi Floræ, vt moris est, per nos Catherinum Menardi, & Nicolaum Drouyn. Cursores.

Pompeus Guerra Magister Cursorum.

CONSTITVTIO DE LARGITIONE MVNERVM
vtriusque sexus Regularibus interdicta.

Clemens Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam
rei memoriam.

Religiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus Sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri, magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam quæ optimè fundata, & constituta sunt partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dæmonis astutia, paulatim deficiant, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Constitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigijs pro eodem officij munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare nè ex muneribus, quæ pluribus religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sepè tribuuntur grauià incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcauere studentes; hac nostra perpetuò valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cuiuscunque Congregationis, Societatis, & instituti (non tamen militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quacunque largitionem, & missionem munerum penitus interdiciamus. Sub qua prohibitione comprehendimus volumus omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tam singulorum Conuentualium, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuscunque Prouinciæ, siue vniuersi Ordinis Societatis, aut instituti: eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscunque Officiales, singulares personas: Ipsos etiam ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quoscunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, Ministros, & quocunque nomine præfectos, necnon Conuentuum, Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Priores Præpositos, Præceptores, etiam maiores Guardianos, Ministros, Rectores, atq; Abbatissas, Priorissas, & alio quouis titulo præsidentes, tam ipsis regularibus, quàm locorum Ordinarijs, seu quibusuis Superioribus subiectis vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeo, vt nemo vnquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palàm, vel occultè, tam communi, quàm particulari, &

pro-

proprio nomine, etiam sub quouis statuti, vel consuetudinis, seu verius corruptele, aut alio prætextu, vel quacunque causa nisi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione re maturè discussa vnanimi consensu omnium, Superiorumque permisso causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Id autem ita absolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, siue elemosynis, aut subsidijs certis, vel incertis, ordinarijs, seu extraordinarijs, mensæ, seu massæ communis, cuiusuis fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam, quæ à singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Christianis, etiam elemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seu quoquomodo per quemlibet religiosum suo Monasterio domui, aut loco acquisitæ, eique vt ad libitum de eis disponat per Superiores concessæ fuerint: Præterquam leuiora esculenta, aut poculenta, seu ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communitantum, nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda.

Sed & huiusmodi missiones munerum ipsis religiosis vtriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cuius personæ laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscunque status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quouis non solum muadana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus regularis, tonsuræ, aut professionis Monialium, tam sibi subditarum, quàm non subditarum, aut ipsi etiam proprio ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, domus, aut cuiuslibet alterius loci regularis Superiori, aut alio quocunque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuiuscunque etiã simplici, & particulari Religioso. Ita vt inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsus pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucuperetur) quæcunque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minimarum, de licentia expressa, & inscriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Insuper prohibemus, nè vnquam eisdem regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel ordinarij honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiæ animi testificationem, seu pro prædictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, seu pro quibusuis cõuijs eisdem aut cuius alteri quacunque occasione, vel causa exhibendis, vel pro commestationibus, aut compotationibus quibusuis personis, tam eiusdem ordinis Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis sacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res prægesta, etiam in memoriam Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinen-

tibus, nisi, re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentis, seruato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per capitulum generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsàn præscriptam non excedentibus sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per hæc laudabilem, & Apostolica doctrina sacrisque Canonibus commendatam hospitalitatem præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam, imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id vel ex fundatione, vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum, ordinum, aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantiũ voluntatibus siue aliàs applicati, aut donati sunt, eos omnino (vt decet) integrè in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse; & præsertim in Monasterijs, seu locis desertis, & ab laicorum ædibus longius remotis; vbi tamen pauperum, & verè egenorum ratio in primis habeatur.

Si quos verò diutius occasione transitus, siue aliàs ex deuotionis, aut necessitatis causa eò diuertere contigerit, eos sanè deceret, Refectorio communi cum religiosi, mensa; & ferculis communibus, nequaquam à cæteris distinctis contentos esse. Verùm omnino ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Parietiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicus aliàs, quàm vt superius dictum est, vel Clericus secularis, vel regularis quocunque honore, præminentia, nobilitate, aut excellentia etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus etiam Protector, Viceprotector, loci ordinarius, Prelatus Generalis, Prouincialis, aut Monasterij, domus, vel loci cuiuslibet superior, eorumve affines propinqui familiares, aut ministri vtriuslibet sexus, quicquam cõtra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si, vel ab aliquo particulari religioso, vel à superiore quopiam Generali Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo vel Congregatione; siue ab vniuerso ordine, & Religione quicquã receperint; id quod acceperint suum non faciant. Verùm ipso facto absque aliqua monitione Iudicis decreto, sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neq; etiam in foro conscientie absolui possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, domui, vel alteri loco de cuius bonis facta est largitio, vel si non de eius bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans professionem emisit, vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit, pariter communi mensæ, aut massæ cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur: ita vt nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, ordo, aut religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel vt in pauperes eroget concedere quoquomodo possit.

Quòd si quis ex supradictis regulatibus vtriuslibet sexus cuiuscunque gradus, ordinis, dignitatis, ac vbiuslibet locorum existentibus coniunctim, cum cæteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit; statuimus, vt omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia & ignominia notatus existat. Et præterea priuationem vocis actiue, & passiuæ absque vlllo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat, necnon vltra huiusmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & simonię criminum reum, tam per viam denuntiationis, accusationis, aut querelæ, quàm etiam

ex officio procedi, & inquiri, condignisque supplicijs affici debeat.

Pœnis alijs à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusvis ordinis Congregationis, Monasterij, domus, aut loci, statuta, vel consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes forsân decretis, & inflis, nihilominus in suo robore permanfuris.

Quocirca vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcunque Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Prouincialibus, ceterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus; qua tenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inuolatè obseruari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animaduerti eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij secularis.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictorumque Monasteriorum, Prioratum, domorum, locorum, necnon Ordinum Congregationum, Collegiorum, iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quorumcunque tenorem existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque.

Volumus autem, vt præsentis literæ in Valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodque earum exempla, seu illorum compendia in libris quorumcunque statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quò ad Moniales, in vernaculâ, & vulgarem cuiusque Regionis sermonem versa) & à loci ordinario, qui id quamprimùm fieri curet, subscripta inferantur, & saltem quotannis in capitulis, siue Congregationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Romana Curia faciendâ vnumquemque citra montes, vltra montes verò post quatuor menses, perinde ardeant, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuissent.

Quodque earum transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obfirmatis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum, interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, tertio decimo Kalen. Iulij Pontificatus nostri anno tertio.

L. Card. Prodat.

M. Vestrius Barb' a ius.

A. de Alexijs.

Regi-

Registrata apud Marcellum Secretarium.

In nomine, & à Natiuitate Domini, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Indictione septima, die verò secunda Mensis Iulij, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octauj, Anno tertio. Retroscriptæ literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in Acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & consuetis, per nos Prosperum Spada, & Franciscum de Bonis, eiusdem S. D. N. Cursores.

Ita est Franciscus de Bonis S. D. N. PP. Curf.

Gabriel Sauarellus Curforum Magister.

F I N I S.